

'Mijn moeder is nog veel zenuwachtiger dan ik'

INTERVIEW JONGSTE KLARINETTISTEN

● Capriccio Clarinet Orchestra gaat voor concerten naar Japan

Door Carlien Bootsma

Hoogezand-Sappemeer Voor de 10-jarige Myrthe Jonker en de evenoude Mirte Triesenberg is 19 november een spannende dag. Dan vertrekken ze met hun medemuzikanten van het Capriccio Clarinet Orchestra naar Japan om concerten te geven in de steden Osaka en Iga Ueno. Een beetje nerveus zijn de meiden wel, al kan het erger. Myrthe: "Mijn moeder is nog veel zenuwachtiger dan ik."

Myrthe en Mirte zijn de jongste muzikanten van Capriccio. Het symfonieorkest bestaat voor het grootste deel uit jonge amateurmuzikanten van kunstencentrum Het Kielzog in Hoogezand en muzikanten uit Haren. In totaal gaan 35 klarinetspelers mee. Dirigent John de Beer is door Japanse collega's uitgenodigd om met zijn orkest te komen spelen.

Voor beide meiden is het de eerste keer dat ze in een vliegtuig stappen. Van Hoogezand naar Osaka is een reis die ze waarschijnlijk nooit weer zullen maken. Myrthe, donkere ogen en lang bruin haar, vindt het best spannend. "Ik ben nog nooit verder geweest dan Frankrijk. Straks zitten we 12 uur in een vliegtuig."

"Alles is daar anders", zegt Mirte. "Mensen zijn anders en er zijn bergen." Niks lijkt op thuis en dat maakt Mirte een beetje nerveus. Terwijl ze praat over haar verwachtingen van Japan draait ze met een vinger om haar blonde vlecht.

Om op 10-jarige leeftijd zo lang zonder ouders op reis te gaan hakt er bij de meiden wel in. "Ik denk dat ik wel een beetje heimwee krijg. Dat had ik vorige keer al toen we met de klarinetten een trainingsweekende hadden in Harderwijk. Ik was toen twee nachten van huis."

Myrthe maakt zich over de veiligheid in Japan geen zorgen. "Ik heb ergens gehoord dat het daar veel veiliger is dan Nederland: er is

namelijk minder criminaliteit." Mirte is daar niet helemaal gerust op: "In Japan zijn wel veel tsunamis! Ik zag laatst in een filmpje op het *Jeugdjournaal* hoe een auto werd weggespoeld. Gelukkig zat er niemand in, anders was het erg zielig geweest."

Naast de concerten is er volgens de meiden genoeg tijd om de cultuur van het land te leren kennen. "Ik heb veel zin om de grote tempel te bezoeken!", zegt Myrthe met een glimlach van oor tot oor. "Daar zit zo'n hele dikke

Boeddha." Ook gaan de twee meiden naar een ninjadorp.

Vrij krijgen voor school was niet ingewikkeld. "Van dirigent John de Beer hebben we een brief gekregen die we bij de directie moesten inleveren", zegt Mirte. "De directeur van onze school vindt het geen probleem dat ik een paar dagen wegblijf. Ze vindt dit een unieke kans." Wel krijgen ze allebei huiswerk en opdrachten mee.

"Mijn klasgenootjes vinden het ook alle-

maal leuk dat ik naar Japan ga. Toen ik het vertelde dat ik van school weg mocht, sprong mijn beste vriendin door het hele lokaal." Reizen als deze maken het natuurlijk geweldig om bij Capriccio te spelen, maar dat is het niet alleen. Mirte: "Het is ook heel gezellig, en als je samen klarinet speelt dan klinkt dat veel mooier en vrolijker. Ik vind alleen spelen helemaal niet zo leuk meer."

▲ **Mirte (l) en Myrthe verheugen zich op hun reis naar Japan.**

Foto: DvhN/
Anne Marie Kamp

@ carlien.bootsma@dvhn.nl

”
Daar zit
zo'n dikke
Boeddha
in een
tempel